

(๓๑)

สำหรับศาลใช้



คำพิพากษา

คดีหมายเลขคำที่ อ.๓๑๑ / ๒๕๕๔

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๗๒๖ / ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญา

วันที่ ๒๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

นายอำพล

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

โจทก์ฟ้องว่า ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีเป็นประมุข พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ พระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันเป็นพระมหากษัตริย์ เป็นองค์ประมุขของประเทศ และทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และมีสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เป็นองค์พระบรมราชินีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลปัจจุบัน และมีสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นองค์รัชทายาท จำเลยเป็นเจ้าของเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อ โมโตโรล่า หมายเลขประจำเครื่อง (IMEI) หมายเลข ๓๕๔๕๐๖๐๐๐๒๑๐๑๑๐ จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมาย

/หลายกรรม



หลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยใช้เครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าวกับซิมการ์ดโทรศัพท์
หมายเลข ๓๖๑๕ พิมพ์ข้อความหลายครั้ง โดยเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓
เวลากลางวัน พิมพ์ข้อความว่า

โดยจำเลยพยายามสื่อให้ผู้อ่านข้อความเข้าใจว่า

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เวลากลางวัน พิมพ์ข้อความว่า

โดยจำเลยพยายามสื่อให้ผู้อ่านข้อความเข้าใจว่า

เมื่อวันที่

๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน พิมพ์ข้อความว่า

โดยจำเลยพยายามสื่อให้ผู้อ่านข้อความเข้าใจว่า

และเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน พิมพ์

ข้อความว่า

อันเป็นการจาบจ้วง ดูหมิ่นพระเกียรติยศ ด้วยถ้อยคำหยาบคาย
แสดงความอาฆาตมาดร้าย และหมิ่นประมาทใส่ความให้ร้ายต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
องค์พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ องค์พระราชินี รัชทายาท
และเชื้อพระวงศ์ทุกพระองค์ แล้วจำเลยส่งข้อความดังกล่าวไปยังเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่

/หมายเลข



หมายเลข ๕๕๕๘ ของนายสมเกียรติ ครอบวัฒน์สุข ซึ่งดำรงตำแหน่ง
เลขานุการส่วนตัวของนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น อันเป็นบุคคลที่สาม ในรูปแบบการส่งข้อความสั้น
(SMS) ซึ่งจะทำงานโดยส่งข้อความดังกล่าวไปที่ Short Message Service Center (SMSC)
จากนั้นระบบจะทำการประมวลผลแล้วส่งไปยังเครือข่ายของเครื่องรับเข้าไปยังเครื่อง
โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้กับหมายเลขโทรศัพท์ ๕๕๕๘ ดังกล่าว อันเป็นการ
นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ อันเป็นการดูหมิ่น หมิ่นประมาท
และแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ องค์พระมหากษัตริย์
และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ องค์พระราชินี และรัชทายาท ทำให้ผู้ที่ได้
พบเห็นข้อมูลดังกล่าวหลงเชื่อว่า สิ่งที่ปรากฏตามข้อความนั้นเป็นความจริง อันมี
ผลเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้การกระทำของจำเลยดังกล่าวโดยประการที่
น่าจะทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ องค์พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระนางเจ้า
พระบรมราชินีนาถฯ องค์พระราชินี และรัชทายาท เสื่อมเสียพระเกียรติยศ ชื่อเสียง
ถูกดูหมิ่น และถูกเกลียดชัง โดยเจตนาจะทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาไม่เคารพสักการะ
และแสดงความอาฆาตมาดร้ายต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ องค์พระมหากษัตริย์
สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถฯ องค์พระราชินี และรัชทายาท และเป็นการนำเข้าสู่
ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
เหตุเกิดที่แขวงสามเสนใน เขตพญาไท และแขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
และตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ส่งโทษตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ

/คอมพิวเตอร์



คอมพิวเตอร์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๒) (๓)

จำเลยให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา

มีการส่งข้อความจากโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ มายังโทรศัพท์เคลื่อนที่

หมายเลข ๕๕๕๕ ของนายสมเกียรติ ครองวัฒนสุข เลขานุการส่วนตัวของ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ว่า

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา มีการส่งข้อความอีกว่า

เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา มีการส่งข้อความอีกว่า

และเมื่อวันที่

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา มีการส่งข้อความอีกว่า

ข้อความเอกสารหมายเลข จ.๑ ซึ่งข้อความดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นการไม่เคารพสักการะ
หมิ่นประมาท ดูหมิ่น แสดงความอาฆาตมาดร้าย พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท
เป็นการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่
น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ และนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์
ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร พันตำรวจเอก
ศิริพงษ์ ติมนดา พันตำรวจโทธีรมเดช ธรรมสุชีร์ และร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัย ไกรวิระเดชาชัย

/สืบสวน



- ๕ -

สืบสวนจนทราบว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องที่ส่งข้อความมาดังกล่าวนี้มีหมายเลขประจำเครื่อง หรือหมายเลขอีมี่ หมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๐ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕ และ จ.๖ เมื่อตรวจสอบไปยังเครือข่ายโทรศัพท์ของบริษัททรู มูฟ จำกัด พบว่าในขณะนั้น โทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี่ดังกล่าวได้มีการนำไปใช้กับ โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลขดังกล่าวได้มีการโทรศัพท์ติดต่อไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๕๒๘ ของนางปรววรรณ นางสาวปิยะมาศ บุตรสาวของจำเลย ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๖ ถึงแผ่นที่ ๑๓ พันตำรวจโทธีรเดชจึงเชิญนางปรววรรณมาให้ถ้อยค่านางปรววรรณแจ้งว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ ดังกล่าวเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลย จากการตรวจสอบพบว่าหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี่ของโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใดๆ จะไม่สามารถซ้ำกันได้ และจากการสืบสวนนำเชื่อว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด จึงขอให้ศาลออกหมายจับจำเลย เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ พันตำรวจโทธีรเดชและร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัยกับพวกจึงไปจับกุมจำเลย และยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน ๓ เครื่อง พร้อมซิมการ์ดและระบบอุปกรณ์สายเสียงเป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญา เอกสารหมายเลข จ.๑๐ โดยโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางรายการที่ ๑ เป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อ โมโตโรล่า สีขาว มีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี่ตรงกับ โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องที่ใช้กระทำความผิด และโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางรายการที่ ๒ เป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อ โมโตโรล่า สีน้ำเงิน มีซิมการ์ดหมายเลข ๔๖๒๗ ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจได้ทำบันทึกการตรวจค้นจับกุมไว้ตามเอกสารหมายเลข จ.๘

/จำเลย



- ๖ -

จำเลยนำสืบว่า จำเลยไม่ได้ส่งข้อความที่เป็นการดูหมิ่น หมิ่นประมาท แสดงความอาฆาตมาดร้าย พระมหากษัตริย์และพระราชินี ตามที่โจทก์ฟ้อง จำเลยไม่ทราบว่ามีโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๕๕๕ และหมายเลข ๓๖๑๕ เป็นของผู้ใด ช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ จำเลยเคยนำโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลางไปซ่อม จำเลยไม่เคยนำซิมการ์ดหมายเลขอื่นมาใช้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าว การแก้ไขเปลี่ยนแปลง หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอื่นี่สามารถกระทำให้เป็นหมายเลขที่ต้องการได้ รวมทั้งสามารถขโมยหมายเลขกันได้ ทั้งหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอื่นี่ร้อยละ ๑๐ ไม่เป็นการเฉพาะ จำเลยรักพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่บ้านพัก บริเวณซอยวัดदानสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โดยเจ้าพนักงานตำรวจยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน ๓ เครื่องเป็นของกลาง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนายสมเกียรติ ครอบวัฒน์ สุข เลขานุการส่วนตัวของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในขณะที่เกิดเหตุมาเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา มีการส่งข้อความจากโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ ไปยังเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๕๕๕ ของพยานโจทก์ดังกล่าวว่า

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา มีการส่งข้อความอีกว่า



เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา มีการส่งข้อความอีกว่า

และเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา มีการ
ส่งข้อความอีกว่า *

ตามภาพถ่ายข้อความเอกสารหมายเลข ๓ และมีพินคำรวจเอกศิริพงษ์ ติมูลา
พินคำรวจโทธีรเดช ธรรมสุธีร์ และร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัย ไกรวีระเดชาชัย มาเบิกความ
ทำนองเดียวกันว่าหลังเกิดเหตุพยานโจทก์ทั้งสามสืบสวนหาผู้กระทำความผิดในคดีนี้ โดยตรวจสอบ
รายการการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และหมายเลขประจำเครื่องโทรศัพท์หรือหมายเลขอีมี่ของ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เข้ากับซิมการ์ดหมายเลข ๓๖๑๕ ไปยังบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส
คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขดังกล่าว
ซึ่งบริษัทดังกล่าวแจ้งผลการตรวจสอบมาให้ ตามเอกสารแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลโทรศัพท์
เอกสารหมายเลข ๕ และ ๖ แผ่นที่ ๒ ถึงแผ่นที่ ๕ ทำให้ทราบว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่
หมายเลข ๓๖๑๕ ซึ่งเป็นระบบเติมเงิน ไม่จดทะเบียนระบุชื่อผู้ให้บริการ
โดยขณะเกิดเหตุใช้งานกับเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี่
หมายเลข ๓๕๘๙๐๖๐๐๒๓๐๑๑๐ พยานโจทก์ทั้งสามดังกล่าวจึงประสานงานกับ
ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมดทุกเครือข่าย โดยแจ้งหมายเลขประจำเครื่อง
หรือหมายเลขอีมี่ของโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวไปให้ตรวจสอบว่า ในช่วงเวลา
ดังกล่าว โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องที่มีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี่ดังกล่าว ได้ใช้



อยู่กับซิมการ์ดหมายเลขใด จึงพบว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องที่มีหมายเลขประจำเครื่อง หรือหมายเลขอีมีดังกล่าวใช้อยู่กับซิมการ์ดหมายเลข ๔๖๒๗ ซึ่งเป็นระบบเติมเงิน ไม่จดทะเบียนระบุชื่อผู้ให้บริการ ในเครือข่ายของบริษัท โทร มูฟ จำกัด โดยต่อมาบริษัท โทร มูฟ จำกัด ได้ส่งข้อมูลการตรวจสอบ ตามหนังสือขอตรวจสอบข้อมูลการใช้บริการ โทรศัพท์ เอกสารหมายเลข ๖.๖ แผ่นที่ ๖ ถึงแผ่นที่ ๑๓ มาให้ พันตำรวจโทธีรเดชกับร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัย สืบสวนจนทราบว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขดังกล่าวได้มีการโทรศัพท์ติดต่อ ไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๒๘ ของนางปรวพรรณ บุตรของจำเลย จึงเชิญนางปรวพรรณมาให้ถ้อยคำ นางปรวพรรณแจ้งว่าจำเลยซึ่งพักอาศัย อยู่บริเวณซอยวัดค่าน้ำโรง ๓๒ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเจ้าของและใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยได้ทำรายงานการสืบสวนไว้ ตามเอกสารรายงานผลการสืบสวนติดตามคนร้ายคดีหมิ่นสถาบันฯ เอกสารขั้นตอนการสืบสวน กรณีคนร้ายส่ง SMS เข้าโทรศัพท์เคลื่อนที่เลขฯ ส่วนตัวนายกรฐมนตรี และเอกสารรายงาน ผลการสืบสวนติดตามคนร้ายคดีหมิ่นสถาบันฯ เพิ่มเติมครั้งที่ ๑ เอกสารหมายเลข ๖.๑๓, ๖.๑๗ และ ๖.๔ จากการตรวจสอบพบว่าหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมีของโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใดๆ จะไม่สามารถซ้ำกันได้ และจากการสืบสวนเชื่อว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด จึงขอให้ศาล ออกหมายจับจำเลยต่อศาล แล้วจึงไปจับกุมจำเลย โดยสามารถยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อโมโตโรล่า สีขาว หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมีหมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๖ และซิมการ์ดหมายเลข ๔๖๒๗ เป็นของกลาง ตามบันทึกการตรวจค้นและ จับกุม และบัญชีของกลางคดีอาญา เอกสารหมายเลข ๖.๘ และ ๖.๑๐ ซึ่งมีนายธรรมบุญ อิ่มทั่ว

/เจ้าหน้าที่



เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบจัดเก็บของคอมพิวเตอร์ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) กับนายจักรพันธ์ อุมพลภักดิ์ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลตัวผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของบริษัท ทรู มูฟ จำกัด มาเบิกความว่า ข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เอกสารหมายเลข ๕ แผ่นที่ ๒ ถึงแผ่นที่ ๔ และเอกสารหมายเลข ๖ แผ่นที่ ๓ ถึงที่แผ่นที่ ๕ แผ่นที่ ๘ ถึงแผ่นที่ ๑๑ พิมพ์ออกมาจากระบบจัดเก็บข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ของบริษัท เห็นว่า พันตำรวจเอกศิริพงษ์ พันตำรวจโทธีรเดช และร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัย เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งปฏิบัติราชการไปตามอำนาจหน้าที่ นายสมเกียรติและนายชรรณบุญกับนายจักรพันธ์ก็เป็นพยานคนกลาง ไม่ปรากฏว่าพยานโจทก์ทั้งหมดดังกล่าวรู้จักหรือมีสาเหตุ โกรธเกี่ยวกับจำเลยมาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระวางสงสัยว่า พยานโจทก์ทั้งหมดดังกล่าวจะเบิกความเพื่อกลับแก่งปรักปรำจำเลยให้ต้องได้รับโทษ คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งหมดดังกล่าวจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ในส่วนข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เอกสารหมายเลข ๕ แผ่นที่ ๒ ถึงแผ่นที่ ๔ และเอกสารหมายเลข ๖ แผ่นที่ ๑ ถึงแผ่นที่ ๕ แผ่นที่ ๘ ถึงแผ่นที่ ๑๑ เป็นข้อมูลที่เกิดจากการสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ จึงเป็นข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) กับบริษัท ทรู มูฟ จำกัด ผู้ให้บริการ มีหน้าที่ต้องเก็บรักษาไว้ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อการเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการที่มีกฎหมายบังคับ ทั้งกฎหมายยังกำหนดโทษไว้สำหรับผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามไว้ ประกอบกับหากผู้ให้บริการอย่างบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)



และบริษัท โทร นูฟ จำกัด เก็บข้อมูลโดยไม่ถูกต้อง ลูกค้าผู้ใช้บริการย่อมจะไม่มี ความเชื่อถือและอาจจะไม่ใช้บริการอีกต่อไป ซึ่งทำให้บริษัทจะเสียผลประโยชน์ทางธุรกิจ ดังนั้นข้อมูลการใช้บริการโทรศัพท์ดังกล่าวจึงมีความน่าเชื่อถือและมีน้ำหนักมั่นคงให้รับฟังได้ แม้ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๒ ซึ่งเป็นหนังสือที่บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) มีไปถึงพันตำรวจเอกศิริพงษ์ จะไม่ได้ระบุว่ามิเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓ ถึงแผ่นที่ ๕ แนบท้ายไปด้วย ทั้งยังระบุว่าเป็นการตรวจสอบในช่วงวันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งไม่ตรงกับเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓ ถึงแผ่นที่ ๕ ก็ตาม แต่ก็ เป็นเพียงข้อผิดพลาดในส่วนของหนังสือดังกล่าว ซึ่งไม่เกี่ยวกับข้อมูลการใช้บริการโทรศัพท์ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓ ถึงแผ่นที่ ๕ นอกจากนี้ในส่วนของจำนวนหมายเลขประจำ เครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือหมายเลขอื่นนั้น พันตำรวจเอกศิริพงษ์ก็เบิกความยืนยันว่า หมายเลขประจำเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือหมายเลขอื่นมีสิบสี่หลักแรกเท่านั้นที่ใช้เป็นมาตรฐาน ในการระบุเอกลักษณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งหกหลักแรกด้านซ้ายมือเป็นรหัสของประเทศที่ ตรวจสอบคุณภาพ ส่วนสองหลักถัดมาเป็นบริษัทผู้ผลิตโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องนั้น ซึ่งหลังจาก ปีคริสตศักราช ๒๐๐๓ ไม่มีการกำหนดรหัสสองหลักดังกล่าว โดยใช้เป็นรหัส ๐๐ และอีกหกหลักถัดมาเป็นลำดับของผลิตภัณฑ์หรือโทรศัพท์ ส่วนหลักที่สิบห้าเป็นหลักที่ใช้ ประโยชน์ในทางวิศวกรรม โดยบางบริษัทก็จัดเก็บ บางบริษัทก็ไม่จัดเก็บ ซึ่งพันตำรวจเอกศิริพงษ์ เคยได้รับการอบรมหลักสูตรอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การสืบสวนอาชญากรรม ทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การตรวจพิสูจน์หลักฐานทางคอมพิวเตอร์ และการตรวจ พิสูจน์หลักฐานทางโทรศัพท์เคลื่อนที่จากภายในและนอกประเทศ ทั้งนายธรรมบุญกับ

/นายจักรพันธ์



นายจักรพันธ์ก็เมิกความสนับสนุนทำนองเดียวกันว่า หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่
สิบสี่หลักแรกเท่านั้นที่สามารถระบุได้ว่าเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใด ซึ่งพยาน โจทก์ทั้งสอง
ดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการ
ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยตรง จึงย่อมมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
ทั้งจำเลยมิได้โต้แย้งหรือคัดค้านเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของพินดารวจเอกศิริพงษ์
และนายธรรมบุญกับนายจักรพันธ์ พยาน โจทก์ทั้งสามดังกล่าว จึงถือได้ว่าพยาน โจทก์ทั้งสาม
ดังกล่าวเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับข้อมูลของระบบ โทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว
อันมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ประกอบกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๖๒๑
ของจำเลย ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๓ ระบุว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่
หมายเลขดังกล่าวใช้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่มีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่
หมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๒๐๐๐ ซึ่งมีถึงสิบแปดหลัก และโทรศัพท์เคลื่อนที่
เครื่องดังกล่าวมีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่หมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๐
ซึ่งมีสิบห้าหลักด้วย แต่โทรศัพท์มือถือยี่ห้อ โมโต โรล่าที่เจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้เป็นของกลาง
และจำเลยรับว่าเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เครื่องดังกล่าว มีหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่
ปรากฏด้านหลังตัวเครื่องสิบห้าหลัก คือ ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๖ ซึ่งตรงกับหมายเลข
ประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๓ เพียงสิบสี่หลักแรก
เท่านั้น จึงแสดงว่าหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่สิบสี่หลักแรกเท่านั้นที่จะ
สามารถระบุได้ว่าเป็น โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใด ส่วนที่จำเลยนำสืบว่าหมายเลขประจำ
เครื่องโทรศัพท์หรือหมายเลขอิมี่จำนวนสิบห้าหลัก จึงจะสามารถระบุว่าเป็น โทรศัพท์เคลื่อนที่

/เครื่องใดนั้น



เครื่องใดนั้น เมื่อจำเลยมิได้นำพยานผู้เชี่ยวชาญคนใดมาเบิกความต่อศาลเพื่อหักล้างพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาดังกล่าว อีกทั้งในการที่นายจำเลยขออนุญาตนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาให้พินิจตรวจสอบเอกสารพินิจดำเนินการตรวจสอบโดยใช้โปรแกรมнімเบอร์ริง แพลน คอศคอม ในระหว่างที่พินิจตรวจสอบเอกสารพินิจเบิกความตอบคำถามค้านของนายจำเลยต่อศาล ซึ่งนายจำเลยอ้างว่าโปรแกรมดังกล่าวสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า หมายเลขประจำเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือหมายเลขอีมีซึ่งจะระบุตัวเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ใดนั้นมีสิบห้าหลัก แต่ผลจากการตรวจสอบพบว่าเมื่อพิมพ์หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมีสิบสี่หลักแรกเป็น ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑ แล้วใส่หลักที่ ๑๕ ด้วยหมายเลข ๐ ถึง ๙ ปรากฏว่ามีเพียงการใส่ด้วยหมายเลข ๖ เท่านั้นที่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อไอโฟนไอ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล นิมเบอร์ริง แพลน เอกสารหมายเลข ๓ ซึ่งหากหมายเลขประจำเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวนสิบห้าหลัก สามารถระบุได้ว่าเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใดตามที่นายจำเลยกล่าวอ้างแล้ว เมื่อเปลี่ยนหมายเลขหลักที่สิบห้าเป็น ๐ ถึง ๕ และ ๗ ถึง ๙ ก็ย่อมต้องปรากฏผลของโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องอื่นด้วย แต่จากการตรวจสอบเมื่อเปลี่ยนเป็นหมายเลขอื่นๆ ข้างต้นกลับไม่ปรากฏผลของโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใดๆ จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า หมายเลขประจำเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือหมายเลขอีมีสิบสี่หลักแรกเท่านั้นที่สามารถระบุได้ว่าเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องใด ซึ่งเป็นไปตามพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบ ส่วนที่จำเลยนำสืบกล่าวอ้างว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือขโมยหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมีกันได้นั้น เมื่อพิจารณาสถานที่และเวลาในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข

๔๖๒๗

/กับ



กับโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ ตามเอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๒ ถึงแผ่นที่ ๔ กับเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๓ ถึงแผ่นที่ ๕ และแผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๓ จะพบว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขดังกล่าวถูกส่งสัญญาณ โดยสถานีฐานย่อยหรือ Cell Site บริเวณซอยวัดค่าน้ำโรง ๓๒ ซึ่งได้ความจากพันตำรวจโทธีรเดชว่าเป็นย่านเดียวกับที่จำเลยพักอาศัยอยู่ โดยเป็นพื้นที่ใกล้เคียงหรือพื้นที่เดียวกับบริเวณที่มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ ตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๓ และในส่วนของเวลาการเกิดเหตุ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อเวลา ๑๑.๐๓ นาฬิกา โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมี ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑ ใช้งานกับซิมการ์ด โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS จากนั้นอีก ๑ ชั่วโมง ๑๐ นาที เมื่อเวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ และอีก ๑๗ นาที เมื่อเวลา ๑๒.๓๒ นาฬิกา กลับไปใช้กับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อเวลา ๑๓.๐๑ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS จากนั้นอีก ๕๘ นาที เมื่อเวลา ๑๓.๕๙ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ และอีก ๑๔ นาที เมื่อเวลา ๑๔.๑๓ นาฬิกา กลับไปใช้กับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ด โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS จากนั้นอีก ๒๐ นาที เมื่อเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข



๓๖๑๕ และอีก ๑๕ นาที เมื่อเวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา กลับไปใช้กับ
ซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS และเมื่อวันที่
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อเวลา ๑๑.๓๖ นาฬิกา ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่
หมายเลข ๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS จากนั้นอีก ๑๔ นาที เมื่อเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา
ใช้งานกับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ และอีก ๔๔ นาที
เมื่อเวลา ๑๒.๓๔ นาฬิกา กลับไปใช้กับซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข
๔๖๒๗ โดยเป็นการส่ง SMS เมื่อจำเลยรับว่าเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่อง
ดังกล่าวแต่เพียงผู้เดียว จึงเป็นการยากที่บุคคลอื่นจะนำโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวไป
ส่งข้อความได้ และเวลาการใช้งานของ โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวเป็นเวลาที่ใกล้เคียง
กันกับเวลาที่มีการส่งข้อความทั้งสิ้นครั้งตามฟ้อง ทั้งเวลาการใช้งานของ โทรศัพท์เคลื่อนที่
ทั้งสองหมายเลขดังกล่าวก็ไม่ได้ใช้เวลานานด้วยกัน และไม่เคยใช้งานในเวลาที่ย้ำกัน โดยเวลาก่อน
และหลังการใช้งานของซิมการ์ดโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ มีระยะเวลา
ห่างกันมากกว่า ๑๐ นาที ซึ่งเป็นเวลานานเพียงพอที่จะเปลี่ยนซิมการ์ดจากหมายเลขหนึ่ง
เป็นซิมการ์ดของอีกหมายเลขหนึ่งได้ ตามพฤติการณ์จึงเชื่อว่ามี การเปลี่ยนซิมการ์ดใส่
โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวเพื่อกระทำผิดในคดีนี้ โดยไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือขโมย
หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมีตามที่จำเลยกล่าวอ้าง ส่วนที่จำเลยนำสืบอ้างว่า
โทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวเสียในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ และจำเลยนำไปซ่อม
อันอาจทำให้มีข้อสงสัยได้ว่ามีผู้นำโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยไปใช้ในเวลาที่ซ่อม
หรือร้านซ่อมโทรศัพท์อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือขโมยหมายเลขประจำเครื่องหรือ



หมายเลขอิมี่ของจำเลย แต่กลับได้ความจากคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัยว่า ขณะจับกุมจำเลยอ้างว่า โทรศัพท์หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่หมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๖ เสียในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยจำเลยนำไปซ่อมที่ห้างสรรพสินค้าอิมพีเรียล สาขาสำโรง ซึ่งแตกต่างจากที่จำเลยเบิกความ นอกจากนี้ ร้อยตำรวจเอกศักดิ์ชัยยังยืนยันว่าจำเลยไม่สามารถนำไปตรวจสอบที่ร้านซ่อม โทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าวได้ โดยจำเลยอ้างว่าร้านซ่อมโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่ได้ ซึ่งศาล ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า หากจำเลยนำโทรศัพท์เคลื่อนที่เครื่องดังกล่าวไปซ่อมจริงตามที่ เบิกความ จำเลยน่าจะต้องไปที่ร้านซ่อมโทรศัพท์เคลื่อนที่ถึงสองครั้ง คือครั้งแรกในการ ไปส่งซ่อม และครั้งที่สองในการไปรับโทรศัพท์คืน จำเลยจึงน่าจะจำร้านซ่อมโทรศัพท์ได้ มิฉะนั้นคงจะไปรับโทรศัพท์เคลื่อนที่คืนไม่ได้ ส่วนที่จำเลยนำสืบอ้างว่าร้อยละ ๑๐ ของหมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่ไม่เป็นการเฉพาะหรือซ้ำกันได้ ตามเอกสารหมายเลข ๗ แผ่นที่ ๑ เมื่อศาลได้พิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เอกสารดังกล่าว มีการพิมพ์ออกมาจากระบบการสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต โดยไม่มีผู้ใดมารับรอง ความถูกต้องของเนื้อความในเอกสารดังกล่าว จึงไม่อาจตรวจสอบความถูกต้องได้ว่าข้อมูล ดังกล่าวมีความถูกต้องน่าเชื่อถือได้หรือไม่ ทั้งความเห็นดังกล่าวก็ยังไม่ปรากฏว่าเป็นที่ ยอมรับกันเป็นการทั่วไป (General acceptance) ในหมู่ของนักวิชาการของวงการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังกล่าว จึงไม่มีน้ำหนักให้นำรับฟัง และที่จำเลยนำสืบอ้างว่าจำเลยส่งข้อความไม่เป็น ทั้งไม่ทราบว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๕๕๕ เป็นของผู้ใด และจำเลย ไม่เคยนำซิมการ์ดหมายเลขอื่นมาใช้กับ โทรศัพท์หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอิมี่



หมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๖ ข้ออ้างของจำเลยดังกล่าวมีเพียงจำเลยเท่านั้นที่รู้เห็น จึงเป็นการง่ายที่จะกล่าวอ้าง ทั้งยังขัดแย้งกับเอกสารหมายเลข จ.๕ แผ่นที่ ๒ ถึงแผ่นที่ ๔ และเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๑ ถึงแผ่นที่ ๕ และแผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๓ ที่ปรากฏหลักฐาน อย่างชัดเจนว่าในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๔๖๒๗ ของจำเลยมีการ ส่งข้อความหรือ SMS เป็นส่วนใหญ่ ทั้งมีการส่งข้อความหรือ SMS จำนวนมาก รายละเอียด ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.๖ แผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๑๗ พยานหลักฐานที่จำเลยนำสืบมา จึงไม่น่าเชื่อถือและไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง เมื่อจำเลยรับว่าจำเลยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มี หมายเลขประจำเครื่องหรือหมายเลขอีมีหมายเลข ๓๕๘๕๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑๖ มาโดยตลอด แต่เพียงผู้เดียว แม้โจทก์จะไม่สามารถนำสืบแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าจำเลยเป็นผู้ที่ ส่งข้อความคามฟ้องจากโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๓๖๑๕ ไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข ๕๕๘๘ ของนายสมเกียรติ ครอบวัฒนสุข เลขานุการส่วนตัวของ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น โดยตรงก็ตาม แต่ก็เพราะเป็นการยากที่โจทก์จะสามารถนำสืบ ด้วยประจักษ์พยาน เนื่องจากผู้ที่กระทำความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงดังกล่าว ย่อมจะต้องปกปิด การกระทำของตนมิให้บุคคลอื่นได้ล่วงรู้ ทั้งจะอาศัยโอกาสกระทำเมื่อไม่มีผู้รู้เห็น จึงจำเป็นต้องอาศัยเหตุผลจากพยานพหุติเหตุแวดล้อมกรณีที่โจทก์นำสืบเป็นเครื่องชี้วัด ให้เห็นถึงการกระทำและเจตนาซึ่งอยู่ภายใน ซึ่งจากพยานพหุติเหตุแวดล้อมกรณีที่โจทก์ นำสืบมาทั้งหมดนั้น ก็สามารถนำสืบแสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ทั้งหมดซึ่งบ่งชี้ อย่างใกล้ชิดและสมเหตุสมผลโดยไม่มีข้อพิรุธใดๆ พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมา ทั้งหมดประกอบกัน จึงมีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าในช่วงเวลาเกิดเหตุ



จำเลยเป็นผู้ส่งข้อความทั้งสี่ข้อความตามฟ้อง โดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขประจำเครื่อง หรือหมายเลขอีมีหมายเลข ๓๕๘๙๐๖๐๐๐๒๓๐๑๑ ด้วยซิมการ์ด โทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลข ๓๖๑๕ ไปยังโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๕๕๙๘ ของนายสมเกียรติ เลขานุการส่วนตัวของนายกรัฐมนตรีนั่น ซึ่งข้อความดังกล่าวมี ลักษณะที่เป็นการดูหมิ่น แสดงความอาฆาตมาดร้าย และเป็นการใส่ความหมิ่นประมาท โดยประการที่น่าจะทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเสื่อมเสียพระเกียรติยศต่อชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น และถูกเกลียดชัง การกระทำของจำเลย จึงเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่น แสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ และพระราชินี อันเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ เมื่อการส่งข้อความด้วยโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องส่งข้อความ ไปยังระบบคอมพิวเตอร์ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ เมื่อข้อความอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ แล้วระบบคอมพิวเตอร์จะประมวลผลส่งข้อความไปยังหมายเลขปลายทางเมื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ ปลายทางเปิด ซึ่งข้อความดังกล่าวล้วนไม่เป็นความจริง เพราะข้อเท็จจริงเป็นที่ประจักษ์ แก่ประชาชนทั้งประเทศว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระบรมราชินีนาถฯ ทั้งสองพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา ทรงห่วงใยประชาชนทุกหมู่เหล่า และ ทรงประกอบพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อประโยชน์สุขต่อพสกนิกรชาวไทย การกระทำของจำเลยจึงเป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ และเป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความคิดเกี่ยวกับ



ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรด้วย จำเลยจึงมีความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๒) (๓) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ ความผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่น แสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี กับความผิดฐานนำเข้าสู่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ และความผิดฐานนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ จำคุกกระทงละ ๕ ปี รวม ๔ กระทง เป็นจำคุก ๒๐ ปี/

นายชนาธิป เหมือนพะวงศ์

นางสาวภัทรวรรณ ทรงกำพล

